

Het karakter van Abraham

BETEKENIS VAN ZIJN NAAM.

Abraham betekent "Heb de Vader lief" of "Vader is verheven"

Wij proberen hier in dit gegeven dat dit een mooie naam is naar zijn betekenis, het wijst op de verhouding tussen de mens en zijn schepper.

Het is opvallend dat christenen meer aandacht schenken aan de betekenis van een naam dan vele anderen. De betekenis van een naam kan soms ons denken ruimer maken bij het uitleggen van bijbelpassages. Wij gaan verder zien bij het bestuderen van Abraham of hij zijn naam eer aandoet.

Verbonden aan zijn naam is "**Abrahams schoot**" Dit gegeven vinden wij terug in Lucas 16:22 Het geschiedde, dat de arme stierf en door de engelen gedragen werd **in Abrahams schoot**.

"**Abraham 's schoot**" verloor zijn oorspronkelijke betekenis en dit is zeer merkwaardig, het betekende : " ZO ZEKER als in Abrahams schoot ", en Het "zitten" in Abrahams schoot sprak van " zeer aangenaam en rustig leven "

Dit roept een christelijk beeld op van : Zeker zijn van een zalig hemels leven !

Een ander gezegde : "Hij heeft Abraham gezien" en dit betekende : Hij is ouder dan 50 jaar ! Joh 8: 57 De Joden dan zeiden tot Hem: Gij hebt nog geen vijftig jaren, en hebt Gij Abraham gezien?

DE AFKOMST VAN ABRAHAM.

Abraham komt uit een Aramese familie, met een sterke afgodencultuur. Hij stamt uit Sem, de broeder van Cham en Jafeth.

Genesis 6:10 En Noach gewon drie zonen: Sem, Cham en Jafeth.

Hij werd geboren in Ur bij de Eufraat op het einde van het Babylonische rijk.

Hiernaast ziet u Ur, de geboortestad van Abraham, bij Babylon, in het huidige Irak.

DE GEHOORZAAMHEID VAN ABRAHAM.

1 ¶ De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal.

2 En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!

3 En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

4 ¶ En Abram toog heen, gelijk de HEERE tot hem gesproken had; en Lot toog met hem; en Abram was vijf en zeventig jaren oud, toen hij uit Haran ging.

5 En Abram nam Sarai, zijn huisvrouw, en Lot, zijns broeders zoon, en al hun have, die zij verworven hadden, en de zielen, die zij verkregen hadden in Haran; en zij togen uit, om te gaan naar het land Kanaan, en zij kwamen in het land Kanaan.

GEN 12

Wij vinden in het karakter van Abraham een **sterke gehoorzaamheid** terug. Hij ontvangt bevel zijn vaderland en zijn familie te verlaten en naar een land te trekken, dat God Hem wijzen zal.

Hebreeën 11:8 Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, **niet wetende, waar hij komen zou.**

Wij moeten vermoeden dat het karakter van Abraham toch reeds is gevormd, namelijk een gehoorzaamheid op hoge leeftijd, normaal worden wij met verouderen minder gehoorzaam.

Dan nog een vertrekken zonder kennis hoe het allemaal zal aflopen ! Wie zou dat nu nog doen ? Slechts een antwoord maakt het duidelijk : Door zijn vertrouwen te stellen op God !

8 En Abraham zeide: God zal Zichzelf voorzien van een lam ten brandoffer, mijn zoon. Zo gingen die beiden tezamen.

9 Toen zij aan de plaats die God hem genoemd had, gekomen waren, bouwde Abraham daar een altaar, schikte het hout, bond zijn zoon Isaak en legde hem op het altaar boven op het hout.

10 Daarop strekte Abraham zijn hand uit en nam het mes om zijn zoon te slachten.

11 ¶ Maar de Engel des Heren riep tot hem van de hemel en zeide: Abraham, Abraham! En hij zeide: Hier ben ik.

Hier vinden wij een onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan de Heer.

Kunnen wij ook zeggen tot de Heer : **Hier ben ik ?**

DE MOED EN DE ANGSTEN VAN ABRAHAM.

14 Toen Abram hoorde, dat zijn broeder als gevangene was weggevoerd, bracht hij zijn geoefenden, degenen die in zijn huis geboren waren, in de strijd, driehonderd achttien man, en achtervolgde hen tot Dan toe.

15 En zij verdeelden zich des nachts tegen hen in troepen, hij en zijn slaven, en versloegen hen en achtervolgden hen tot Choba toe, dat ten noorden van Damascus ligt.

16 En hij bracht al de have terug, en ook zijn broeder Lot en diens have bracht hij terug, evenals de vrouwen en het volk. GEN 14

Spreuken 28:1 *Wie leeft zonder God, vlucht zonder dat iemand hem achtervolgt, wie leeft met God, voelt zich zeker, is als een leeuw.*

Wij moeten hier vaststellen dat ons geloof ons heel sterk kan maken, het kan heel veel moed geven. Wij mogen ons niet laten ontmoedigen. Het is wel afhankelijk of wij wel met God leven. Is het een gewoonte geworden dat wij met alles naar Hem toe gaan ? Abraham zal zeker zijn geweest dat de Heer met hem was, en hij vertrok om Lot te bevrijden. In christenen schuilt er heldenmoed.

2 Corinthiërs 3:12 ¶ *Dewijl wij dan zodanige hoop hebben, zo gebruiken wij vele vrijmoedigheid in het spreken;*

Ook voor ons ligt er kracht in onze verwachting, onze hoop, om moedig nog te spreken over het evangelie in onze dagen. Wie niet dicht bij de Here leeft heeft ook weinig moed.

ABRAHAM KENDE ANGST.

10 ¶ *En er was honger in dat land; zo toog Abram af naar Egypte, om daar als een vreemdeling te verkeren, dewijl de honger zwaar was in dat land.*

11 *En het geschiedde, als hij naderde, om in Egypte te komen, dat hij zeide tot Sarai, zijn huisvrouw: Zie toch, ik weet, dat gij een vrouw zijt, schoon van aangezicht.*

12 *En het zal geschieden, als u de Egyptenaars zullen zien, zo zullen zij zeggen: Dat is zijn huisvrouw; **en zij zullen mij doden**, en u in het leven behouden.*

13 *Zeg toch: Gij zijt mijn zuster; opdat het mij wel ga om u, en mijn ziel om uwentwil leve. GEN 12*

Kleingeloof maakt altijd vreesachtig. De vrees en angst, welke hij duidelijk door bovengenoemde woorden uitspreekt, komen voort uit kleingeloof. Abram heeft meer een oog voor de bezwaren, dan voor de belofte Gods. Abraham kende ook zijn zwakke momenten ! Petrus zag ook op de golven toen hij over het water liep !

Psalmen 116:3 *De banden des doods hadden mij omvangen, en de angsten der hel hadden mij getroffen; ik vond benauwdheid en droefenis.*

4 *Maar ik riep den Naam des HEEREN aan, zeggende: Och HEERE! bevrijd mijn ziel.* Blijkbaar vinden wij hier toch een verschil tussen koning David en Abraham, namelijk David begon te bidden in zijn angsten. Abraham zocht een eigen oplossing. Er zijn twee wegen die men kan gaan.

DE ZELFVERLOOCHENING VAN ABRAHAM

6 Maar het land liet niet toe, dat zij tezamen bleven wonen, want hun have was talrijk, zodat zij niet tezamen konden wonen.

7 Daardoor ontstond er twist tussen de herders van Abrams vee en de herders van Lots vee. De Kanaanieten nu en de Perizzieten woonden toen in het land.

8 **Dus zeide Abram tot Lot: Laat er toch geen twist zijn tussen mij en u, en tussen mijn herders en uw herders, want wij zijn mannen broeders.**

9 Licht het gehele land niet voor u open? Scheid u toch van mij af; hetzij naar links, dan ga ik rechts, hetzij naar rechts, dan ga ik links.

10 ¶ Toen sloeg Lot zijn ogen op en zag, dat de gehele streek van de Jordaan rijk aan water was; voordat de Here Sodom en Gomorra verwoest had, was zij tot Soar toe als de hof des Heren, als het land Egypte.

11 Dus koos Lot voor zich de gehele streek van de Jordaan, en Lot brak op naar het oosten; en zij scheidden van elkander. GEN 13

Hier staat Abraham ons als een prachtig voorbeeld. Hij doet een stap achteruit omwille, van de vrede, een echte vredestichter. Ook Jezus sprak van de verloochening.

Mattheüs 16:24 ¶ Toen zeide Jezus tot zijn discipelen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volg Mij.

Het is onmogelijk Jezus te gaan volgen indien men niet bereid is, zijn eigen wil opzij te zetten en de wil van Jezus in de plaats te zetten. Dit is een leerproces.

Lot koos voor wat de wereld te bieden had boven de vrede, op deze wijze zijn er vele oorlogen gekomen, om een stuk grond. Lot koos voor de waterrijke gebieden. Dit was dan goud waard, en nog in het M.O. Hij verliet Kannaan het land dat God beloofde. Lot was wel op de hoogte van de slechte zeden van Sodom, waar hij naartoe ging. Dit toont aan dat Lot zijn geloof niet ernstig nam, en ook zijn herders niet.

Wie ontving zegen ? Abraham, hij was onbaatzuchtig.

Later verloor Lot alles, tot zijn vrouw toe. Lot was iemand die de wereld lief had !

(2 Tim.4:10) 10 Want Demas heeft mij **uit liefde voor de tegenwoordige** wereld verlaten. Hij is naar Tessalonica vertrokken, Crescens naar Galatie, Titus naar Dalmatie. (Paulus) Ook hier leren wij dat er scheidingen komen door mensen die kiezen voor de wereld. Abraham en Paulus waren mannen die de Heer voor ogen hielden, en deze waren standvastig.

ABRAHAM IN DE MAATSCHAPPIJ

GEN 21

22 ¶ In die tijd zeide Abimelek, alsook zijn legeroverste Pikol, tot Abraham: God is met u in alles wat gij doet.

23 Nu dan, zweer mij toch hier bij God, dat gij niet bedrieglijk met mij zult handelen, noch met mijn kroost, noch met mijn nageslacht; naar de vriendschap, die ik u betoond heb, zult gij mij en het land waarin gij als gast vertoeft, behandelen.

24 En Abraham zeide: Ik zweer het.

25 Maar Abraham maakte Abimelek een verwijt over een waterput, die de knechten van Abimelek zich hadden toegeëigend.

26 Daarop zeide Abimelek: Ik weet niet, wie dat gedaan heeft; ook hebt gij het mij niet meegedeeld, en ik heb het ook niet vernomen voor vandaag.

De mensen stelden zelf vast dat God met Abraham was. Dat hij gelovig was, iedereen wist dit. Als hij zijn erewoord gaf aan de mensen, konden zij daarop vertrouwen. Wat hij de mensen beloofde kwam hij ook na. Wij mogen deze dingen nemen als voorbeeld. Wanneer wij onze gegeven woorden verdraaien of onze beloften niet nakomen, dan worden mensen teleurgesteld, en geloven ook geen woord meer.

Abraham verdedigt zijn recht (waterput) maar op sympatieke wijze. Stapt niet direct

naar de rechtbank, maar zoekt zelf naar vrede. Abraham maakte bij gelegenheid gebruik om zijn bezwaar te maken ! **Hier blijkt het verdraagzaam karakter van Abraham.** Wat kunnen wij verdragen ? Agressie past niet bij een christen.

GEN 14

22 Doch Abram zeide tot de koning van Sodom: Ik zweer bij de Here, bij God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde:

23 Zelfs geen draad of schoenriem, ja niets van het uwe zal ik nemen, opdat gij niet kunt zeggen: Ik heb Abram rijk gemaakt!

24 Geenszins, alleen wat de knechten hebben verteerd en het aandeel der mannen die met mij gegaan zijn, Aner, Eskol en Mamre, laten die hun aandeel ontvangen.

1 ¶ Hierna kwam het woord des Heren tot Abram in een gezicht: Vrees niet, Abram Ik ben uw schild; uw loon zal zeer groot zijn.

Wij zien dat Abraham niet de man is van compromissen, of leeft voor eigenbelang. Hij wil niets aanvaarden van wat de koning van Sodom hem wil geven. Hij wil onafhankelijk blijven. Hij verdedigt wel de belangen van zijn knechten.

Wij zien heel goed hoe God erover denkt, over dit soort van handelen. Hij is Gods vriend geworden ! **Zijn loon zal zeer groot zijn !**

Op sociaal vlak was Abraham een voorbeeld in de maatschappij .

DE GASTVRIJHEID VAN ABRAHAM

GEN 18

1 ¶ En de Here verscheen aan hem bij de terebinten van Mamre, terwijl hij op het heetst van de dag in de ingang der tent zat.

2 En hij sloeg zijn ogen op en zag, en zie, drie mannen stonden bij hem; toen hij hen zag, liep bij hun uit de ingang van zijn tent tegemoet, en boog zich ter aarde;

3 en hij zeide: Mijn heer, indien ik uw genegenheid gewonnen heb, ga dan niet aan uw knecht voorbij.

4 Laat toch een weinig water gehaald worden, en wast uw voeten en vlijt u neder onder de boom;

5 dan wil ik een bete broods gaan halen, opdat gij uw hart versterkt; daarna kunt gij verder trekken; daartoe zijt gij immers langs uw knecht getrokken? En zij zeiden: Doe zoals gij gesproken hebt.

6 Toen spoedde Abraham zich naar de tent tot Sara, en zeide: Haast u! Drie maten fijn meel! Kneed het en bereid koeken!

7 En Abraham liep naar de runderen, nam een kalf, mals en goed, en gaf het aan een knecht, en deze haastte zich om het te bereiden.

8 Ook nam hij boter en melk en het kalf, dat hij bereid had, en zette het hun voor; en hij stond onder de boom bij hen, terwijl zij aten.

Gastvrijheid is geen gave ! Iedere christen heeft de plicht gastvrij te zijn. Het kan een opoffering zijn uit liefde tot Jezus.

Je weet ook nooit wie je op bezoek krijgt, als Abraham hier : God zelf in de vorm van drie personen.

Is het niet gevaarlijk neen te zeggen, als de Heer ons eens beproefd om mensen te slapen te leggen ? Hoe zullen wij daar later op reageren voor de rechterstoel van Christus om onze daden te beoordelen?

[HTTPS://BIBLESPACE.ORG](https://biblespace.org)